

Panium - Nummer Tweeëntwintig

31 december 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Sinds 31 december 2023 heeft de Leeuw uit de stam van Juda profetische waarheden in een specifieke volgorde ontzegeld. Die volgorde kan gemakkelijk worden vastgesteld door de artikelen te bekijken die op de website van Future for America zijn geplaatst. In de afgelopen maanden zijn de ontzegelde waarheden talrijk geweest, en diepgaand! De volgorde is niet willekeurig; zij is doelbewust. De opeenvolging duidt duidelijk op een doelgericht, opeenvolgend proces dat Christus, als de Leeuw uit de stam van Juda, volbrengt wanneer Hij de laatste toetsingsboodschappen voor de gemeente en daarna voor de wereld ontsegelt. In het boek Openbaring neemt de Leeuw uit de stam van Juda het boek dat met zeven zegels verzegeld is en verwijdert Hij de zegels één voor één—in volgorde.

Zullen in hun orde openbaar worden gemaakt

„Nadat deze zeven donderslagen hun stemmen hadden doen horen, komt het bevel tot Johannes, evenals tot Daniël met betrekking tot het kleine boek: ‘Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben.’ Deze hebben betrekking op toekomstige gebeurtenissen die te zijner orde geopenbaard zullen worden. Daniël zal staan in zijn lot aan het einde der dagen. Johannes ziet het kleine boek geopend. Dan hebben de profetieën van Daniël hun rechtmatige plaats in de boodschappen van de eerste, de tweede en de derde engel, die aan de wereld gegeven moeten worden. Het openen van het kleine boek was de boodschap met betrekking tot de tijd.“

„De boeken Daniël en Openbaring vormen één geheel. Het ene is een profetie, het andere een openbaring; het ene een verzegeld boek, het andere een geopend boek. Johannes hoorde de verborgenheden die de donderslagen uitspraken, maar hem werd bevolen ze niet op te schrijven.“

„Het bijzondere licht dat aan Johannes werd gegeven en dat in de zeven donderslagen tot uitdrukking kwam, was een schets van gebeurtenissen die zich onder de boodschappen van de eerste en de tweede engel zouden voltrekken. Het was niet het beste dat het volk deze dingen zou weten, want hun geloof moest noodzakelijkerwijs op de proef worden gesteld. In de orde Gods zouden allerwonderbaarlijkste en vergevorderde waarheden worden verkondigd. De boodschappen van de eerste en de tweede engel moesten worden verkondigd, maar er mocht geen verder licht worden geopenbaard voordat deze boodschappen hun specifieke werk hadden verricht. Dit wordt voorgesteld door de engel die met één voet op de zee staat en met een hoogst plechtige eed verkondigt dat er geen tijd meer zou zijn.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 971.

De uiteindelijke openbaring van de „zeven donderslagen” werd na 2023 ontsloten, en zij openbaarde dat de „zeven donderslagen” de eerste alfa-teleurstelling tot en met de laatste

omega-teleurstelling vertegenwoordigen. Johannes mocht de zeven donderslagen niet omschrijven, want de openbaring van de „zeven donderslagen” was geen enkelvoudige vervulling van de geschiedenis, maar een illustratie van een „afbakening van gebeurtenissen” die in de Milleritische geschiedenis plaatsvond en die in de laatste dagen opnieuw zou plaatsvinden. De volmaakte vervulling werd getoond om de geschiedenis van 18 juli 2020 tot aan de spoedig komende zondagswet te illustreren. De Leeuw ontsloot dat licht om te schijnen over de geschiedenis van de oprichting van de tempel van de honderd-vierenveertigduizend.

In de Milleritische geschiedenis vertegenwoordigden de „zeven donderslagen” de periode van 1798 tot 1844, toen de Millerieten „hoogst wonderbare en vergevorderde waarheden” verkondigden. Bij het uitvoeren van het werk dat hun was opgedragen, werden de Millerieten beproefd. Zij begrepen niet ten volle de boodschap die zij verkondigden, noch de geschiedenis die zij vervulden. De waarheden die zij verkondigden, zijn wat Zuster White omschrijft als „vergevorderde waarheden”, die niet verstaan moesten worden voordat de boodschappen van de eerste en de tweede engel hun werk hadden volbracht.

Wanneer de „zeven donderslagen” hun volmaakte vervulling bereiken, worden die „toekomstige gebeurtenissen” voorgesteld door de boodschappen van de drie engelen van Openbaring veertien in samenhang met het boek Daniël. Het werk van de honderd vierenveertigduizend, dat wordt voorgesteld door de „toekomstige gebeurtenissen” van de „zeven donderslagen”, bestaat in het verbinden van het boek Daniël met de drie engelen.

„De Heer staat op het punt de wereld te straffen om haar ongerechtigheid. Hij staat op het punt de godsdienstige lichamen te straffen vanwege hun verwerping van het licht en de waarheid die hun zijn gegeven. De grote boodschap, die de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel verenigt, moet aan de wereld worden verkondigd. Dit moet de kern van ons werk zijn.”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 950.

Sinds 31 december 2023 is de Leeuw uit de stam van Juda profetische waarheden in een specifieke „orde” aan het ontsluiten.

Milleritische Geschiedenis

“Er zijn thans nog levenden die, bij hun bestudering van de profetieën van Daniël en Johannes, groot licht van God ontvingen terwijl zij het terrein doorgingen waar bijzondere profetieën in de loop van hun vervulling in hun orde waren. Zij brachten de boodschap van de tijd tot het volk. De waarheid straalde helder als de zon op het middaguur. Historische gebeurtenissen, die de rechtstreekse vervulling van de profetie aantoonde, werden het volk voorgehouden, en de profetie werd gezien als een zinnebeeldige voorstelling van gebeurtenissen die voerden tot aan de afsluiting van de geschiedenis van deze aarde.” Selected Messages, boek 2, 101, 102.

De „orde” waarin Christus de boodschap van de Middernachtsroep heeft ontzegd, vertegenwoordigt „historische gebeurtenissen” die een „rechtstreekse vervulling van profetie” tonen en die leiden tot het sluiten van de genadetijd. De rechtstreekse vervulling van profetie in de laatste dagen is geen openbaring van profetieën die op tijd zijn gebaseerd, maar Palmoni maakt nog

steeds gebruik van getallen om de rechtstreekse vervullingen van profetie aan te duiden. De tijd is niet meer, en hoewel de Millerieten in hun generatie de „boodschap van tijd” droegen, is de boodschap van de derde engel sterker dan „tijd.”

„De Heer heeft mij getoond dat de boodschap van de derde engel moet uitgaan en verkondigd moet worden aan de verstrooide kinderen van de Heer, en dat zij niet aan tijd moet worden opgehangen; want tijd zal nooit meer een toetssteen zijn. Ik zag dat sommigen in een valse opwinding geraakten die voortkwam uit het prediken van tijd; dat de boodschap van de derde engel krachtiger was dan tijd ooit kan zijn. Ik zag dat deze boodschap op haar eigen grondslag kan staan, en dat zij geen tijd nodig heeft om haar te versterken, en dat zij met machtige kracht zal uitgaan, haar werk zal doen, en in gerechtigheid verkort zal worden.” Experience and Views, 48.

De opeenvolgende „orde” van de ontzegeling van de profetische waarheden duidt op een voortschrijdende geschiedenis, maar zij duidt ook op de ontwikkeling van de boodschap. De „orde” van de voorgestelde geschiedenis, evenals de voetstappen van de wijze waarop de Leeuw uit de stam van Juda sinds 31 december de boodschap heeft ontzegeld, zijn beide heilzaam om te begrijpen. In juli 2023 begon een stem in de woestijn de weg te bereiden voor de ontzegeling van 31 december 2023. Vervolgens ontzegelde de Leeuw uit de stam van Juda Openbaring hoofdstuk één.

Niets anders

„De plechtige boodschappen die in hun volgorde in de Openbaring zijn gegeven, moeten de eerste plaats innemen in de gedachten van Gods volk. Niets anders mag worden toegelaten om onze aandacht in beslag te nemen.” Testimonies, deel 8, 301, 302.

De artikelen die in 2023 begonnen, moeten „de eerste plaats innemen in de gedachten van Gods volk.”

„Alles wat God in de profetische geschiedenis heeft aangewezen om in het verleden vervuld te worden, is vervuld; en alles wat nog moet komen, zal op zijn tijd komen. Daniël, Gods profeet, staat op zijn plaats. Johannes staat op zijn plaats. In de Openbaring heeft de Leeuw uit de stam van Juda voor de bestudeerders van de profetie het boek van Daniël geopend, en aldus staat Daniël op zijn plaats. Hij draagt zijn getuigenis, datgene wat de Heere hem in een visioen heeft geopenbaard van de grote en plechtige gebeurtenissen die wij moeten kennen, nu wij staan op de zeer drempel van hun vervulling.

“In de geschiedenis en de profetie schildert het Woord van God de langdurige strijd tussen waarheid en dwaling. Die strijd is nog steeds gaande. Wat geweest is, zal worden herhaald.” Selected Messages, boek 2, 109.

Dertig

De boodschap van Daniël 11 vers 40 werd in 1996 ontsloten en geformaliseerd. Dertig jaar later wordt de verborgen geschiedenis van datzelfde vers nu ontsloten in samenhang met de formalisering van de boodschap van de Middernachtsroep, een boodschap die bestaat uit een

gecorrigeerde uitwendige voorspelling van de islam in samenhang met een gecorrigeerde inwendige boodschap van de Middernachtsroep. De boodschap van de Middernachtsroep wordt vóór de zondagwet van vers zestien verkondigd, want bij de zondagwet sluit de deur zich in de gelijkenis.

Petrus

Dit plaatst Petrus in de geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. Petrus had een boodschap die hij verkondigde in de bovenzaal, en een boodschap die hij verkondigde in de tempel. De boodschap van de bovenzaal is de Middernachtsroep van de gelijkenis, en de boodschap van de tempel is de luide roep van de derde engel. Opdat Petrus de boodschap van de Middernachtsroep in de bovenzaal zou kunnen verkondigen, moest de boodschap van Petrus eerst worden gecorrigeerd en geformaliseerd. De correctie en formalisering worden tot stand gebracht door de lijnen van profetie samen te brengen die de Leeuw uit de stam van Juda sinds 31 december 2023 heeft geïdentificeerd.

Het werk bestaat er nu in de boodschap van de Middernachtsroep te formaliseren. De formalisering van de boodschap is voorafgeschaduwd door William Miller in 1831 en door het tijdschrift *The Time of the End* in 1996. De correctie van de boodschap die op 18 juli 2020 de eerste teleurstelling voortbracht, is voorafgeschaduwd door zowel Josiah Litch als door Samuel Snow. Het werk dat ieder van hen verrichtte, 'veroorzaakte' het 'gevolg' dat volgde in het kielzog van 11 augustus 1840 en in het kielzog van de zevende-maandsbeweging. In 1840 werd de boodschap naar elk zendingsstation in de wereld gebracht, en in 1844 spoelde de boodschap van de Middernachtsroep als een vloedgolf over de oostkust van de Verenigde Staten. Het werk van mensen 'veroorzaakte' het 'gevolg' van een uitstorting van de Heilige Geest. 1840 ging naar de wereld, voorgesteld door de zee, en 1844 ging naar de Verenigde Staten, voorgesteld door de aarde. Het symbool van 1840 was Christus die op de aarde en op de zee stond in Openbaring tien, en juist dat hoofdstuk identificeert de geschiedenis van 1840 tot 1844 en beeldt Christus af staande op de aarde en op de zee.

In zowel 1840 als 1844 was de correctie van de voorspelling een correctie vooruit in de tijd, naar de volmaakte datum. De ene was een voorspelling aangaande de islam en de andere een voorspelling van de gelijkenis van de tien maagden. De ene was uiterlijk en de andere innerlijk. 1844 omvatte ook een dwaling in het misverstaan van het heiligdom. Was het heiligdom de aarde, of was het het hemelse heiligdom? Het misverstand was nog dieper dan enkel de definitie van het heiligdom, want het vormde ook een beproeving of een ziel Christus zou volgen van het Heilige naar het Allerheiligste.

„Ik zag de Vader opstaan van de troon en in een vurige wagen het heilige der heiligen binnengaan, binnen het voorhangsel, en daar plaatsnemen. Toen stond Jezus op van de troon, en de meesten van hen die neergebogen waren, stonden met Hem op. Ik zag geen enkele straal van licht van Jezus uitgaan naar de zorgeloze menigte nadat Hij was opgestaan, en zij werden in volkomen duisternis achtergelaten. Degenen die opstonden toen Jezus opstond, hielden hun ogen op Hem gericht terwijl Hij de troon verliet en hen een eindweegs voortleidde. Toen hief

Hij Zijn rechterarm op, en wij hoorden Zijn lieflijke stem zeggen: ‘Wacht hier; Ik ga naar Mijn Vader om het koninkrijk in ontvangst te nemen; houdt uw klederen vlekkeloos, en over een korte tijd zal Ik van de bruiloft terugkeren en u tot Mij nemen.’ Toen kwam een wolkige wagen, met wielen als vlammend vuur, omringd door engelen, naar de plaats waar Jezus was. Hij stapte in de wagen en werd gedragen naar het heiligste, waar de Vader zat. Daar aanschouwde ik Jezus, een grote Hogepriester, staande voor de Vader. Aan de zoom van Zijn kleed was een bel en een granaatappel, een bel en een granaatappel. Degenen die met Jezus opstonden, zonden hun geloof op tot Hem in het heiligste en baden: ‘Mijn Vader, geef ons Uw Geest.’ Dan blies Jezus op hen de Heilige Geest. In die adem was licht, kracht en veel liefde, blijdschap en vrede.”

„Ik keerde mij om om te kijken naar het gezelschap dat nog steeds neergebogen was voor de troon; zij wisten niet dat Jezus die had verlaten. Satan scheen bij de troon te zijn en trachtte het werk van God voort te zetten. Ik zag hen opzien naar de troon en bidden: ‘Vader, geef ons Uw Geest.’ Satan zou dan een onheilige invloed over hen uitademen; daarin was licht en veel kracht, maar geen zoete liefde, vreugde en vrede. Satans oogmerk was hen misleid te houden en Gods kinderen terug te trekken en te misleiden.” Early Writings, 55, 56.

Het heiligdom werd aangeduid als de „sleutel” die alle misverstanden verklaarde die waren voortgekomen uit het misverstaan van het heiligdom. Het was de „sleutel” die de teleurstelling verklaarde. In de laatste dagen is de „sleutel” de teleurstelling, die het misverstaan van de tempel verklaart.

Sinds 22 oktober 1844 is „de tijd niet meer”, en de dwaling van de teleurstelling van 18 juli 2020 moet nu worden gecorrigeerd, maar niet in termen van tijd, want de tijd is niet meer.

En de engel die ik zag staan op de zee en op de aarde, hief zijn hand op naar de hemel, en zwoer bij Hem die leeft in alle eeuwigheid, die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarop is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zou zijn; maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer hij zal beginnen te bazuinen, zal ook het geheimenis van God volbracht worden, gelijk Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. Openbaring 10:5–7.

De plaats van de voorspelling die gecorrigeerd moet worden, is Nashville, Tennessee, en die plaats kan niet worden veranderd, want zij wordt niet door Future for America geïdentificeerd, maar door Ellen White, en de Geest der Profetie faalt nooit.

‘Toen ik in Nashville was, sprak ik tot het volk, en in de nacht verscheen er een ontzaglijke vuurbal, die rechtstreeks uit de hemel kwam en zich boven Nashville neerzette. Vlammen schoten als pijlen uit die bol; huizen werden verteerd; huizen wankelden en stortten in. Sommigen van ons volk stonden daar. “Het is precies zoals wij verwachtten,” zeiden zij, “wij verwachtten dit.” Anderen wrongen hun handen in doodsangst en riepen tot God om genade. “U wist het,” zeiden zij, “u wist dat dit zou komen, en hebt nooit één woord gesproken om ons te waarschuwen!” Het scheen alsof zij hen bijna aan stukken wilden scheuren, bij de gedachte dat zij het hun nooit hadden verteld of hun in het geheel geen waarschuwing hadden gegeven.’ Manuscript 188, 1905.

De innerlijke kwestie van de vuurbollen boven Nashville is dat zij aantoonde dat het Laodiceïsche Zevendedagsadventisme kennis droeg van de waarschuwingsboodschap voor Nashville, maar zweeg. Dit is het punt in de profetische geschiedenis waarop de „schande” of „vreugde” van de boodschap van de Middernachtsroep wordt geopenbaard. Dit is het punt waarop degenen die tot het vaandel zullen worden, beginnen te worden opgeheven in onderscheid ten opzichte van hen die dan te schande worden gemaakt door hen in de wereld die geërgerd en toornig zijn omdat het Laodiceïsche Zevendedagsadventisme geen waarschuwing voor Nashville heeft gegeven. Ditzelfde profetische onderscheid werd voorgesteld op de berg Karmel tussen Elia en de profeten van Baäl, en in de geschiedenis van de tweede engel van de Milleritische geschiedenis, toen de protestanten veranderden in afvallige protestanten en hun rol als de valse profeet begonnen, doordat zij de dochters van Rome werden. In 1989 deed de politieke hoorn door middel van Reagan precies hetzelfde, alleen werd Reagan niet de dochters van Rome; hij werd Achab en Clovis de eerste, de minnaars van Rome.

„Mij werd een tafereel getoond. Het was de nacht vóór de sabbat. Toen werd dat tafereel aan mij voorgesteld. Ik keek uit het raam, en daar was een geweldige vuurbal die uit de hemel was gekomen, en hij viel waar men gebouwen met zuilen optrok; vooral de zuilen werden mij getoond. En het scheen alsof de bal recht op het gebouw afkwam en het verpletterde, en zij zagen dat hij zich vertakte, zich vertakte, groter werd, en zij begonnen te roepen en te weklagen en te weklagen, en hun handen te wringen; en ik meende dat sommigen van ons volk daar stonden en zeiden: ‘Wel, het is precies wat wij hebben verwacht; het is precies waarover wij hebben gesproken; het is precies waarover wij hebben gesproken.’ ‘U wist het?’ zeiden de mensen. ‘U wist het, en hebt ons daar nooit iets over verteld?’ Ik dacht dat er zulk een smart op hun gelaat lag, zulk een smart in hun verschijning.” Manuscript 152; 1904.

De teleurstelling van 18 juli 2020 is de „sleutel” om de tempel te identificeren die als banier moet worden opgeheven. Het onderscheid tussen twee klassen adventisten is een belangrijk thema van de bijbelse profetie. Jeremia weigerde zich aan te sluiten bij de „vergadering der spotters”, en de gemeenten van Smyrna en Filadelfia werden beide tegenover de synagoge van Satan geplaatst, die beweerden dat zij Joden waren, maar het niet waren. Het onderscheid tussen de twee klassen van belijdende adventisten wordt weergegeven door de methodologie die zij hanteren om de Bijbel te bestuderen. Het is het onderscheid tussen ware opvoeding en „zogenoemd hoger onderwijs”, zoals Zuster White het noemt.

Nashville staat bekend als het “Athene van het Zuiden”, en het beroemdste gebouw dat in Nashville Griekenland vertegenwoordigt, is het Parthenon in Centennial Park, gebouwd in 1897 als een replica op ware grootte van het oude Griekse Parthenon. Het werd gebouwd om de honderdste verjaardag van Tennessee’s toetreding tot de status van staat in 1796 te vieren, en het was bedoeld om na de viering te worden afgebroken. In plaats daarvan werd het terrein in 1903 omgevormd tot een park en werd het Parthenon van 1920 tot 1931 permanent herbouwd.

De naam „Parthenon” is afgeleid van het Griekse woord parthénos, dat „maagd” of „jonkvrouw” betekent en verwijst naar Athena in haar hoedanigheid als de ongerepte, wijze en krijgshaftige godin van wijsheid, strategie, kunsten, ambachten en beschaving. Gebouwd tussen 447 en 432

v.Chr. op de Akropolis in Athene, herbergde het een kolossaal chryselefantijns (goud en ivoor) beeld van Athena van de hand van de beeldhouwer Phidias—en diende het in wezen als haar „huis” of goddelijke verblijfplaats, waar men geloofde dat zij tegenwoordig was.

De nadruk die het westerse onderwijssysteem legt op brede kennis, kritisch onderzoek, burgerlijke vorming en het kader van de vrije kunsten, is in wezen geworteld in de filosofie en praktijk van het oude Griekenland. Zonder Plato's Academie, Aristoteles' Lyceum of de Atheense paideia zou het moderne onderwijs zoals wij dat kennen er zeer anders uitzien.

In 1904 werd de Madison School opgericht, op negen mijl afstand van Nashville. Ellen White was een oorspronkelijk bestuurslid van de Madison School (formeel het Nashville Agricultural and Normal Institute, en later bekend als Madison College). Vanaf de oprichting in 1904 diende zij als oorspronkelijk lid van de raad van bestuur. Zij bleef in het bestuur tot omstreeks 1914 (het jaar vóór haar overlijden in 1915).

Dit was de enige school- of institutionele raad waarvan zij ooit toestemde lid te worden of daarin zitting te nemen. Zij beperkte dergelijke formele functies in andere adventistische organisaties bewust, maar maakte voor Madison een uitzondering vanwege de overeenstemming ervan met haar onderwijskundige raadgevingen (zelfonderhoudend, op landbouw gebaseerd, op zending gericht onderwijs, met nadruk op de Bijbel, handenarbeid en praktische toerusting voor dienst in het Zuiden en daarbuiten). De boodschappen uit Nashville van Zuster White kwamen in 1904 en 1905, in dezelfde periode waarin de Madison School haar begin nam en de Parthenon-tentoonstelling werd veranderd in een blijvend onderdeel in Permanent Park. Het symbool van Grieks onderwijs en hemels onderwijs markeerde aldus beide hun begin in dezelfde korte tijdsperiode, dezelfde tijdsperiode waarin de visioenen van Nashvilles vuurballen werden gegeven.

„Afgelopen nacht werd mij een tafereel voor ogen gesteld. Mogelijk zal ik mij nooit vrij voelen om het geheel ervan te openbaren, maar ik zal er iets van openbaren.

„Het scheen dat een onmetelijke vuurbol op de wereld neerkwam en grote huizen verpletterde. Van plaats tot plaats klonk de roep: ‘De Heere is gekomen! De Heere is gekomen!’ Velen waren onvoorbereid om Hem te ontmoeten, maar enkelen zeiden: ‘Prijs de Heere!’”

‘Waarom prijst u de Heere?’ vroegen zij over wie een plotseling verderf kwam.

“Omdat wij nu zien waarnaar wij hebben uitgezien.”

“‘Als u geloofde dat deze dingen zouden komen, waarom hebt u het ons dan niet gezegd?’ was het ontzettende antwoord. ‘Wij wisten niets van deze dingen. Waarom hebt u ons in onwetendheid gelaten? Keer op keer hebt u ons gezien; waarom hebt u geen kennis met ons gemaakt en ons niet verteld van het komende oordeel, en dat wij God moesten dienen, opdat wij niet zouden omkomen? Nu zijn wij verloren!’” Manuscript 102, 1904.

De context van de boodschappen van Nashville werd geografisch geplaatst binnen een geestelijke setting van ware of valse opvoeding. Een opvoeding die een ziel voorbereidt om burger van óf de hemel óf de aarde te zijn. Er is geen enkele verwijzing naar de islam in de visioenen van zuster White over Nashville; wat zou dan de rechtvaardiging zijn om de islam te verbinden met het

visioen van vuurballen boven Nashville? Hoe zou een correctie van de boodschap van Nashville van 2020 in overeenstemming zijn met het werk van Josiah Litch en Samuel Snow? Hun correcties werden aangebracht toen zij erkenden dat hetzelfde bewijsmateriaal dat tot de eerste voorspelling had geleid, het bewijsmateriaal was dat de gecorrigeerde voorspelling bevestigde.

Het bewijs van de islam werd vastgesteld lang voordat het in verband werd gebracht met de waarschuwingsboodschap van Nashville. De boodschap van de islam is rechtstreeks verbonden met de boodschap van de derde engel. Dit feit wordt geïllustreerd aan de hand van verscheidene bijbelse getuigen. De waarschuwing van de derde engel stelt een waarschuwing voor aangaande het merkteken van het gezag van de koning van het noorden, en de waarschuwing van de islam wordt voorgesteld door de waarschuwing van de kinderen van het oosten.

Maar tijdingen uit het oosten en uit het noorden zullen hem verschrikken; daarom zal hij uittrekken in grote grimmigheid om velen te verdelgen en volkomen om te brengen. Daniël 11:44.

De derde engel trad de geschiedenis binnen op 22 oktober 1844, toen de zevende bazuin begon te klinken. De zevende bazuin is tevens de derde wee van de islam. De opstand van 1863 deed het klinken van de zevende bazuin verstommen tot 11 september, toen de derde engel neerdaalde in Openbaring hoofdstuk achttien, terwijl de grote gebouwen van New York door een aanraking van Gods macht ten val werden gebracht.

9/11 was de alfa, of het begin, van de verzegelingstijd, die eindigt bij de omega, of het einde, van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend bij de spoedig komende zondagswet.

11 september is de alfa van de beproevingstijd van het beeld van het beest in de Verenigde Staten, die eindigt bij de omega van de beproevingstijd van het beeld van het beest in de Verenigde Staten, die plaatsvindt wanneer het merkteken van het beest in de Verenigde Staten wordt afgedwongen.

9/11 is de alfa, of het begin, van het oordeel over de levenden op het beest van de aarde, met inbegrip van zijn Republikeinse en Protestantse horens, dat eindigt bij de spoedig komende zondagswet.

11 september is de alfa van „de dag van de voorbereiding des Heren”, die eindigt bij de beproeving aangaande de dag van de sabbat des Heren.

9/11 is de alfa van de tempeloprichting, voorgesteld door de fundamentsteen, die eindigt wanneer de omega-sluitsteen op de tempel wordt geplaatst.

9/11 is de alfa van de derde wee in de Verenigde Staten, die eindigt bij de aardbeving van Openbaring elf, welke de spoedig komende zondagswet is. Bij die aardbeving komt de derde wee haastig. De geschiedenis van de vuurballen van Nashville ligt vóór het sluiten van de genadetijd bij de zondagswet, ondanks de verkondiging van hen die de Laodiceaanse adventisten veroordelen en beweren: “Nu zijn wij verloren.”

Het boek Joël en de vervulling ervan met Pinksteren stellen het twistpunt van de boodschap van de Middernachtroep voor, wanneer één groep, die de toename van kennis niet kan begrijpen, hen die

het wel begrijpen ervan beschuldigt dronken te zijn. De confrontatie tussen de dronkaards van Efraïm en de wijzen is een onderwerp dat in Gods profetisch Woord dikwijls aan de orde wordt gesteld. Eén element van de waarheid is dat de boodschap een tweestapsboodschap is, zoals door Petrus werd geïllustreerd in de bovenzaal en daarna in de tempel. Zij wordt voorgesteld door het oordeel dat begint bij Gods huis en vervolgens gevolgd wordt door hen die buiten Gods huis zijn. Het oordeelsproces wordt ook voorgesteld door de twee stemmen van Openbaring achttien, waarbij de eerste stem 9/11 tot aan de zondagswet is, en vervolgens de tweede stem van vers vier de zondagswet markeert. Het onderscheid tussen de ware en valse profetische boodschap van de late regen wordt ook geïllustreerd door Elia, van wie Maleachi aangeeft dat hij terugkeert vlak vóór het sluiten van de genadetijd.

De symbolen van de wijzen en dwazen op de berg Karmel waren „Elia de wijze” en de dwaze profeten van Baäl. Elia is Petrus en de profeten van Baäl zijn de dronkaards van Efraïm. Zodra de dwaze dronkaards, door de uitstorting van vuur, geopenbaard worden als de valse profeten van Baäl, antwoordt het volk uiteindelijk dat „de HEERE, Hij is God.” Laodiceaanse Zevendedagsadventisten worden als zodanig geopenbaard bij de vervulling van de voorspelling van Nashville. Degenen buiten het adventisme die dan ontwaken tot de ontrouw van de dwazen, worden onder overtuiging gebracht, maar hun genadetijd is nog niet afgesloten. De illustratie van de openbaring van de wijze en dwaze maagden, vertegenwoordigd door de waarschuwingsboodschap van Nashville, is een wegmerk in de uiteindelijke volmaakte vervulling van de gelijkenis van de tien maagden.

De teleurstelling van 18 juli 2020 bepaalt de boodschap die gecorrigeerd moet worden, evenals de manifestatie van hen binnen het adventisme die de olie hebben en van hen die die niet hebben. Degenen die de boodschap van de olie misten die Nashville waarschuwt, worden vervolgens in contrast gesteld met hen die de olie wél bezitten. Van de twee klassen die de olie van de boodschap al dan niet hebben, heeft de ene klasse een teleurstelling ervaren die werd voorgesteld door de eerste teleurstelling in de geschiedenis van de Millerieten; de andere heeft die ervaring niet. Zonder de teleurstelling waarvan de Millerieten het type waren, valt er geen correctie aan te brengen in enige mislukte voorspelling. Het feit dat de voorspelling over Nashville in 2020 de islam aanwees, stemt overeen met een element van een mislukte boodschap dat gecorrigeerd moet worden.

Een bewijs hiervan wordt gevonden in het feit dat de geschiedenis waarin de vuurballen van Nashville arriveren, niet alleen overeenstemt met de geschiedenis van de eerste teleurstelling van de Millerieten en de daaropvolgende correctie van de boodschap, maar ook omdat zij zich voordoet binnen een geschiedenis die begint met de komst van de derde engel op 11 september, waarmee de komst van de islam van het derde wee wordt gemarkeerd, en dat die islam profetisch opnieuw arriveert bij de zondagswet-aardbeving van Openbaring elf. Het behouden van de islam in de boodschap zonder enige rechtstreekse verwijzing van Zuster White naar de islam en de waarschuwing van Nashville, is gebaseerd op het thema van de geschiedenis, namelijk de islam.

In het honderd drieënvijftigste artikel van de reeks getiteld Het boek Daniël hebben wij vastgesteld dat, in overeenstemming met het getuigenis van Bileam en de ezelin, de islam, voorgesteld door de ezelin, in de geschiedenis van 9/11 tot aan de zondagswet drie primaire interacties met de

Verenigde Staten zou hebben. Wij hebben 9/11 als de eerste geïdentificeerd, vervolgens 7 oktober 2022 als de tweede. Wij merkten op dat de eerste aanval gericht was op het geestelijke heerlijke land en de tweede aanval op het letterlijke heerlijke land van Israël, en dat de derde aanval de aanval bij de aardbeving van de zondagswet zou zijn. Wij wezen erop dat de geschiedenis van Bileam op dit profetische niveau het kenmerk van waarheid droeg, want de eerste en laatste aanval waren op het geestelijke heerlijke land en de middelste aanval was op het letterlijke heerlijke land, hetgeen een symbool van opstand is. Wij zien nu dat een vierde slag, die het begin van de boodschap van de Middernachtsroep markeert, zal plaatsvinden in het geestelijke heerlijke land wanneer de vuurbollen van Nashville in vervulling gaan. Dit betekent dat de tweede slag van Bileam en zijn ezelin dubbel is, waarbij de eerste van twee slagen op het letterlijke en de tweede op het geestelijke heerlijke land plaatsvindt.

Het artikel presenteerde een onvolledige waarheid, die de Leeuw uit de stam van Juda nu heeft geopenbaard als een andere getuige van de profetische verbinding van de islam met de vuurbollen van Nashville. Een ander argument ter ondersteuning van de associatie van de islam met de vuurbollen wordt gevonden binnen de hervormingslijnen van de gewijde geschiedenis. Iedere hervormingsbeweging heeft haar eigen bijzondere thema, dat de gehele hervormingsbeweging doordringt. In de hervormingsbeweging van Mozes ging het om het binnentreden in een verbond met een uitverkoren volk. In de hervormingslijn van Christus ging het om de Messias. In de hervormingslijn van David ging het om de Tien Geboden en het heiligdom. Bij de Millerieten was het thema de profetische tijd, want de Millerieten droegen de „boodschap van de tijd”. Met de komst van de derde engel op 9/11 werd het thema voor de hervormingslijn van de honderd vierenveertigduizend geïdentificeerd als de islam van het derde wee, de kinderen van het oosten, de ezel van de Bijbelse profetie, de strijdrossen van Openbaring negen, de oostenwind, de sprinkhanen en het vertoornen van de volken.

De aardbeving van Openbaring elf markeert de islam van de derde wee, terwijl zij tevens het einde van de boodschap van de Middernachtsroep voorstelt. De Middernachtsroep werd getypeerd door de triomfantelijke intocht van Christus in Jeruzalem, die begon met het losmaken van de ezel. Het begin van de Middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis was de aankomst van Samuel Snow te paard op de kampbijeenkomst te Exeter. Het begin van de periode van de Middernachtsroep wordt gemarkeerd door symbolen van de islam. Er zijn overvloedige getuigenissen om te bevestigen dat de gecorrigeerde boodschap van 18 juli 2020 de islam omvat als onderdeel van de waarschuwingsboodschap. Er wordt geen datum aangeduid, maar de vuurbollen van Nashville identificeren de controversie over „nieuwe wijn” in de laatste dagen; daarom omvatten de vuurbollen van Nashville de islam, maar hoe staat het met de identificatie van de vuurbollen als kernwapens?

De boodschap moet, op grond van vele getuigen, de aanduiding van de islam als de tegenstander in de aanval behouden. De fout van tijdsbepaling die gecorrigeerd moet worden, wordt getypeerd door zowel 1840 als 1844. Tijd mag niet langer deel uitmaken van de profetische boodschap, hoewel getallen dat nog wel doen. Ook de dwaling die wordt voorgesteld door het misverstand omtrent het heiligdom moet worden opgelost, maar voordat zij kan worden opgelost en in de

gecorrigeerde boodschap kan worden opgenomen, moet de dwaling die door het misverstand omtrent het heiligdom werd getypeerd, worden geïdentificeerd. Wat stelde dat misverstand omtrent het heiligdom voor in de waarschuwing van Nashville van 18 juli?

Ik stel dat de antwoorden te vinden zijn in het licht dat sinds het einde van 2023 ontsloten wordt. De drie parallelle reeksen van elf hoofdstukken, beginnend met hoofdstuk elf en eindigend met hoofdstuk tweeëntwintig in Genesis, Mattheüs en Openbaring, vormen de vernieuwing van Gods verbond met de honderdvierenveertigduizend. Verwerpen wij Zijn aanbod van barmhartigheid door te handelen alsof wij Zijn roep niet hebben gehoord, of buigen wij ons neer en verkondigen wij in onze menselijke kracht: „al wat Hij gebiedt, zal ik doen?” Of laten wij de Heilige Geest Zijn wet op onze harten en in onze gedachten schrijven?

De antwoorden worden ook gevonden in de ontzegeling van Daniël, hoofdstuk twaalf, van de drie verzen die de tijd voorstellen als de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Die drie verzen markeren tevens 31 december 2023 in vers zeven, 18 juli 2020 in vers twaalf, en vervolgens wordt 1989 tot aan de zondagswet en verder tot aan de sluiting van de genadetijd voorgesteld in vers elf. Die drie waarheden, binnen die drie verzen, bevinden zich juist in het Schriftgedeelte waarin het drievoudige beproevingsproces dat zich altijd voordoet wanneer een profetie wordt ontzegeld, wordt uiteengezet!

Christus ontsloot niet eenvoudigweg Daniël twaalfs drievoudige beproeving, maar Hij identificeerde die beproevingen ook als een fundamentele beproeving, gevolgd door een tempelbeproeving, gevolgd door een lakmoesproef. Verder duidde Hij aan dat de fundamentele beproeving op 31 december 2023 begon en gebaseerd was op de fundamentele beproeving van de Milleritische beweging, zoals weergegeven doordat de antichrist het symbool is dat het uiterlijke gezicht vestigt.

Hij identificeerde vervolgens de tweede test, de tempeltoets, zoals weergegeven door Daniëls visioen van Christus in de tempel in hoofdstuk tien. Die toets is thans gaande. De ontzegeling in Daniël 12 van de data 1989, 18 juli 2020, 31 december 2023, en de zondagswet omvat zowel het visioen van Rome als het visioen van Christus. Beide visioenen worden uiteengezet in precies hetzelfde visioen waarin de ontzegeling van hoofdstuk twaalf wordt aangetroffen. De drie hoofdstukken vormen één visioen, en het visioen van Christus is de tempeltoets in hoofdstuk tien, het visioen van de antichrist is de funderingstoets in hoofdstuk elf, en de wegmarkeringen van de honderd vierenveertigduizend in hoofdstuk twaalf vertegenwoordigen de derde en lakmoestoets, waarin de dwazen van de wijzen worden gescheiden, terwijl velen gereinigd, wit gemaakt en beproefd worden.

De tempelbeproeving opende het licht van Leviticus drieëntwintig, dat het licht was van de ark van het verbond, dat het alfa-licht is van de sabbat van de zevende dag en het omega-licht van de sabbat van het zevende jaar. Het licht van de alfa- en omega-sabbatten identificeert het licht van de menswording. Dat licht wijst op God, Die menselijk vlees aannam met het doel de vereniging van goddelijkheid met menselijkheid te herstellen; dit is het werk dat Christus op 22 oktober 1844 begon, het werk dat Hij nu voltooit in het oordeel over de levenden.

Het licht van Leviticus drieëntwintig bracht de alfa-lentefeesten samen met de omega-herfstfeesten om juist de geschiedenis voort te brengen van 31 december 2023 tot aan het einde van de menselijke genadetijd. Binnen de lijn wordt de fundamentele test aangeduid als aankomend op 31 december 2023, en de tempeltest wordt geïdentificeerd als beginnend in 2025, die voortduurt tot aan de lakmoesproef van het feest der bazuinen. De stem in de woestijn die begon in juli 2023 wordt gemarkeerd door het feest van de ongezuurde broden, dat eindigde vijf dagen na de wegmarkering van drie delen. Vervolgens een periode van dertig dagen, die werd gevolgd door een wegmarkering van drie delen, die werd gevolgd door vijf dagen, en aldus de drie stappen van het eeuwige evangelie illustreerde. De alfa-wegmarkering van drie delen, gevolgd door vijf dagen, zijnde de eerste engel; de dertig dagen, zijnde de tweede engel; en de omega-wegmarkering van drie delen, gevolgd door vijf dagen tot aan de zondagswet van Pinksteren, zijnde de derde engel.

Christus opende ook het licht van Leviticus drieëntwintig door in de beproevingstijd de ark van het verbond in de tempel op te richten. De boodschap of engel van de sabbat van de zevende dag aan de ene zijde van de ark, en de engel van de sabbat van het zevende jaar aan de andere zijde van de ark, stellen de bedekkende cherubs voor die in de ark blikken. In de geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend vertegenwoordigt het tweevoudige licht van die twee engelen de sabbat van de zevende dag en de leer van de incarnatie een onderwerp dat tot in eeuwigheid bestudeerd zal worden.

Natuurlijk, als u niet in staat bent de zeven tijden te zien als het symbool van het jubeljaar, de geestelijke Emancipation Proclamation van 1863, dan zult u niet zien dat de alfa- en omegaprofeteën van William Miller de zeven tijden en de tweeduizend driehonderd dagen waren. Het niet kunnen inzien van de betekenis van die twee verwante tijdsprofeteën verhindert elke erkenning dat 1798 de zeven tijden vertegenwoordigt en 1844 de tweeduizend driehonderd dagen. Met dat gebrek aan kennis zou het vrijwel onmogelijk zijn te zien dat, wanneer Leviticus drieëntwintig regel op regel wordt samengebracht, waarbij de eerste tweeëntwintig verzen, die de voorjaarsfeesten uiteenzetten, worden geplaatst bij de laatste tweeëntwintig verzen van de najaarsfeesten, de lijn begint met de sabbat van de zevende dag, voorgesteld door 1844, en dat de sabbat die de lijn van vierenveertig verzen beëindigt de sabbat van het land is, voorgesteld door 1798.

Het onvermogen om de betrekking tussen de twee sabbatten te zien, vertegenwoordigt het onvermogen om in te zien dat de zeven tijden van 1798 de mensheid zijn en dat de tweeduizend driehonderd dagen van 1844 de Godheid zijn. Met een zo diepe blindheid zou het nagenoeg onmogelijk schijnen te zijn te erkennen dat het alfa-licht van de zevendedagsabbat en het omega-licht van de leer der incarnatie het werk van Christus aanwijzen in het verenigen van Zijn Godheid met de menselijkheid van de gevallen mens. Het werk van Christus in het verenigen van Zijn Godheid met onze menselijkheid is het werk van het samenvoegen van 1798 met 1844, want 1798 vertegenwoordigt menselijk vlees en 1844 vertegenwoordigt de Godheid.

De mensheid werd geschapen naar het beeld van God en bezat een hogere en een lagere natuur. De hogere natuur van de mens is vleeselijk en verkocht onder de zonde. Christus geeft een bekeerde ziel op het ogenblik van de bekering Zijn gezindheid, want in de bekering vindt de rechtvaardiging

plaats, en gerechtvaardigd te worden is rechtvaardig gemaakt te worden. De lagere natuur kan niet ogenblikkelijk worden verlost, en de evangeliebelofte voor de lagere natuur is dat wij bij de wederkomst van Christus een verheerlijkt lichaam zullen ontvangen. De hogere natuur is de geest en de lagere natuur is het vlees. De hogere natuur is de profetie van zeven tijden die op 22 oktober 1844, op de Grote Verzoendag, ten einde kwam, toen zowel de zevende bazuin als de jubelbazuin begonnen te klinken. De zeven tijden van de lagere natuur eindigden in 1798, want zij kan niet vernieuwd worden tot aan de tweede komst van Christus.

De zeven tijden van 1798, de zeven tijden van 1844 en de tweeduizend driehonderd jaren van 1844 vertegenwoordigen het werk van Christus dat op 22 oktober 1844 begon. Dat werk bestond erin Zijn Goddelijkheid met de mensheid te verenigen, maar toen de tempel, die uit mensheid en Goddelijkheid is samengesteld, in 1844 verenigd zou worden, mocht 1798 niet worden inbegrepen, want het vertegenwoordigt de voorhof der heidenen.

De tempeltoets omvat het meten van de tempel, en vroeg in de geschiedenis van de ontzegeling die in 2023 begon, duidde de ontzegeling van de zeven donderslagen de geschiedenis aan van de eerste teleurstelling tot aan de grote teleurstelling als de laatste en volmaakte manifestatie van de geschiedenis die door de zeven donderslagen wordt voorgesteld, waarvan de Inspiratie zegt dat zij de gebeurtenissen voorstellen die zich hebben voorgedaan gedurende de geschiedenis van de eerste en tweede engel, en ook toekomstige gebeurtenissen die in hun orde zouden worden geopenbaard. De volmaakte vervulling werd geplaatst binnen het waarheidskader dat een van de eerste openbaringen was die in 2023 kwamen. De teleurstelling aan het begin stelde de omega-teleurstelling voor, en in het midden bevond zich de kampbijeenkomenst te Exeter, waar de wijzen en de dwazen werden gescheiden op grond van de „olie” van de boodschap.

De tempel van de Millerieten werd opgericht van teleurstelling tot teleurstelling; zo wordt ter identificatie de tempel van de honderdvierenvierenveertigduizend opgericht vanaf 18 juli 2020 tot aan de spoedig komende zondagswet, waar in de gelijkenis de deur wordt gesloten, zoals dit op 22 oktober 1844 geschiedde. De geschiedenis die door de zeven donderslagen wordt voorgesteld, is dezelfde geschiedenis die wordt voorgesteld in het licht van Daniël twaalf. Het licht van de twaalfhonderdnegentig dagen van Daniël twaalf houdt rechtstreeks verband met de periode van dertig jaar die in vers elf wordt voorgesteld. Zij houdt eveneens verband met de dertig jaren die worden gekenmerkt door de eerste vertegenwoordiger van het verbond met een uitverkoren volk en door de profeet die werd verwekt om de verandering van de verbondsrelatie van het letterlijke Israël naar het geestelijke Israël aan te wijzen. De dertig dagen in het midden van het raamwerk van Leviticus drieëntwintig zijn dezelfde dertig jaren van de eerste stap van Abrahams drievoudige verbond met God. De dertig jaren van 508 tot 538 in vers elf zijn een symbool van het priesterschap van de honderdvierenvierenveertigduizend.

De dertig dagen in de structuur van Leviticus drieëntwintig maken deel uit van de veertig dagen waarin Christus Zijn discipelen van aangezicht tot aangezicht onderwees totdat Hij opsteeg. Dertig is een symbool van de priesters, die op dertigjarige leeftijd hun dienst begonnen. De dertig jaren van 508 tot 538 duiden de overgang aan van het heidense Rome naar het pauselijke Rome, en daarmee duiden zij de overgang aan van het Laodicese priesterschap van de honderd

vierenveertigduizend naar het Filadelfische priesterschap van de honderd vierenveertigduizend. De overgang vindt plaats in drie stappen, zoals voorgesteld door 508, toen het “dagelijkse” werd weggenomen, het decreet van Justinianus in 533, gevolgd door de zondagswet van 538, waarmee de overgang werd voltooid.

Die dertig jaren strekken zich uit van 1989 tot aan de zondagswet, wanneer Gods verzegelde Filadelfische volk, als Zijn tempel, verheven zal worden opdat de gehele wereld het zal zien. De wereld zal dan oordelen tussen Christus, Die wordt vertegenwoordigd door Zijn volk, dat met Christus in de hemelse gewesten gezeten is en daarom in de tempel van God is; en de mens der zonde, die in de tempel van God gezeten is en van zichzelf vertoont dat hij God is. Bij de spoedig komende zondagswet zullen de arbeiders van het elfde uur, die tevens de grote schare zijn, geconfronteerd worden met een fundamentele beproeving. Is de sabbat van de zevende dag Gods sabbat, of is de dag van de zon Gods sabbat?

“En nu ging nog een ander tafereel aan hem voorbij. Hem was het werk van Satan getoond in het ertoe brengen van de Joden Christus te verwerpen, terwijl zij beweerden de wet van Zijn Vader te eren. Nu zag hij de christelijke wereld onder een soortgelijke misleiding, waar zij beweerde Christus aan te nemen terwijl zij Gods wet verwierp. Hij had uit de mond van de priesters en ouderlingen de uitzinnige kreet gehoord: ‘Weg met Hem!’ ‘Kruisig Hem, kruisig Hem!’ en nu hoorde hij uit de mond van belijdende christelijke leraren de kreet: ‘Weg met de wet!’ Hij zag de sabbat met voeten getreden en een onechte instelling daarvoor in de plaats gesteld. Opnieuw werd Mozes vervuld van verbazing en ontzetting. Hoe konden zij die in Christus geloofden de wet verwerpen die door Zijn eigen stem op de heilige berg was gesproken? Hoe kon iemand die God vreesde de wet terzijde stellen die het fundament is van Zijn regering in hemel en op aarde? Met blijdschap zag Mozes dat Gods wet nog steeds door een getrouw overblijfsel werd geëerd en verheven. Hij zag de laatste grote strijd van aardse machten om hen te verdelgen die Gods wet onderhouden. Hij zag vooruit naar de tijd waarin God zal opstaan om de inwoners der aarde te straffen om hun ongerechtigheid, en zij die Zijn naam hebben gevreesd, zullen bedekt en verborgen worden op de dag van Zijn toorn. Hij hoorde Gods vredesverbond met hen die Zijn wet hebben onderhouden, wanneer Hij Zijn stem doet horen vanuit Zijn heilige woning en hemel en aarde beven. Hij zag de tweede komst van Christus in heerlijkheid, de rechtvaardige doden opgewekt tot onsterfelijk leven, en de levende heiligen veranderd zonder de dood te zien, en samen onder liederen van blijdschap opvarend naar de Stad van God.” Patriarchen en Profeten, 476.

De grote schare, die heidenen en arbeiders van het elfde uur zijn, worden beproefd door een fundamentele toets, die onmiddellijk wordt gevolgd door een tempeltoets. Zal de menselijke tempel van Rome met de mens der zonde de rots zijn of het zand waarop u uw geloof bouwt? Of is het de tempel van de incarnatie, waarin Goddelijkheid en menselijkheid verenigd zijn, die de tempel is van de honderd vierenveertigduizend, die Petrus „een geestelijk huis” noemt? In die periode van beproeving van het fundament en de tempel zal de vervolging de lakmoesproef van de derde stap voltrekken, en dan zal de menselijke genadetijd worden afgesloten.

De Leeuw uit de stam van Juda vult thans de verborgen geschiedenis van vers veertig in en heeft nog meer licht toegevoegd met de drie profetieën van tweehonderdvijftig jaar van Cyrus, Nero en

Trump; en Hij deed dit juist in de tijd waarin Hij het werk van de verkondiging van de gecorrigeerde boodschap van Nashville had benadrukt. De lijn van Nero verschaft het kader voor de uiteindelijke oprichting van het beeld van het beest in de Verenigde Staten en vervolgens in de wereld. De lijn van Cyrus van 457 v.Chr. duidt de geschiedenis aan tussen Raphia en Panium, de geschiedenis tussen de Oekraïense Oorlog en de Derde Wereldoorlog, die begint wanneer Panium zich verbindt met Actium bij de spoedig komende zondagswet. De lijn van Trump eindigt dit jaar op 4 juli.

Nero is een symbool van vervolging; de gemeente van Smyrna duidt de geschiedenis aan die voortduurt totdat de vervolging 250 jaar later eindigt bij de gemeente van Pergamus en het compromis. De lijn duidt op de oprichting van het beeld en sluit daarom aan bij de geschiedenis waarin het beeld van Christus in Zijn tempel wordt opgericht. Het „edict” is het uitgangspunt dat leidt tot de eerste zondagswet, gevolgd door de gesloten deur van de scheiding tussen oost en west, wijzen en dwazen, tarwe en onkruid, en de geredden of verlorenen. Het „edict” waarmee de periode begint, is ook het „edict” waarmee dezelfde beproevingsperiode voor de wereld begint. Het „edict” is daarom het eerste en het laatste. Elk wegmerk van Nero’s lijn van zeventien jaar duidt op de toenemende vervolging van de crisis rond de zondagswet, die begint met een „edict”, iets in de orde van een presidentieel „executive order”.

De drie decreten van Cyrus van 457 v.Chr. duiden op een periode van zeventien jaar met drie wegmarkeringen aan het einde, evenals de lijn van Nero en eveneens de andere lijn van Cyrus, die eindigde met de komst van de eerste, tweede en derde engel van 1798 tot 1844. De drie stappen van Cyrus zijn de slag bij Raphia, vervolgens tien jaar tot de tweede stap, en daarna zeven jaar tot de slag bij Panium. Het begin en het einde zijn beide veldslagen en dragen aldus het stempel van de Alfa en de Omega. De eerste periode van tien jaar stelt een beproevingsperiode voor die in 2014 begon met de Oekraïense Oorlog, en de tweede periode eindigt zeven jaar later bij de slag van Panium.

Palmoni

Palmoni heeft de tijdsboodschap voor de Millerieten in de geschiedenis van de eerste en tweede engel ontsloten, en Hij ontsluit de boodschap van de getallen in de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend, hetgeen de geschiedenis van de derde engel is.

De symbolische profetische geschiedenissen, zoals de tweeëntwintig jaar van 1776 tot 1798, voorgesteld door de Makkabese opstand, duiden de oorzaak aan van het begin van het zesde koninkrijk en de oorzaak van het einde van het vijfde koninkrijk. De tweeëntwintigste president, Grover Cleveland, was de alfa van presidenten die de omega-president Donald Trump typen, als de enige twee presidenten die twee niet-opvolgende ambtstermijnen hebben gediend. Trump is de tweeëntwintigste president die een tweede ambtstermijn heeft gewonnen, wanneer men de andere presidenten meetelt die het ambt overnamen tijdens de termijn van een vorige president, samen met de presidenten die voor zichzelf een tweede termijn wonnen. Het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie begon in 1798, na de tweeëntwintig jaar sinds de Onafhankelijkheidsverklaring. 1798 tot 2026 wordt voorgesteld door 22 op de alfadatum en 22 op de omegadatum.

Drie reeksen van elf hoofdstukken die beginnen met het elfde hoofdstuk en eindigen met het tweeëntwintigste hoofdstuk. Elk van de drie reeksen van elf hoofdstukken bevat een exact middelpunt, weergegeven door drie verzen. Genesis duidt aan wanneer de „besnijdenis” werd gegeven als het symbool van een verbondsverhouding met een uitverkoren volk. Het was de eerste keer dat een uitverkoren volk een teken ontving dat een bondsvolk vertegenwoordigde, en in Mattheüs duiden de drie middelste verzen de Rots aan waarop Christus Zijn gemeente zou bouwen. Die verzen geven aan wanneer de naam van Simon Barjona werd veranderd in Petrus, hetgeen overeenkomt met honderdvierenveertigduizend. Het middelpunt van de reeks in Openbaring duidt het verbond met de dood aan, doordat het pausdom wordt aangewezen als de achtste kop die uit de zeven is. Wat veronderstelt u dat de implicaties zijn van het feit dat hoofdstuk elf in De Wens der Eeuwen de boodschap van Johannes de Doper aanduidt, en dat hoofdstuk tweeëntwintig de dood van Johannes aanduidt?

Het midden van die hoofdstukken brengt u naar pagina 168, waar het hoofdstuk met de titel Nicodemus begint. Hoofdstuk elf draagt de titel De Doop en hoofdstuk tweeëntwintig draagt de titel Gevangenschap en Dood van Johannes. Hoofdstuk elf is een symbool van dood, begravenis en opstanding, evenals hoofdstuk zeventien en Nicodemus, en evenals de dood van Johannes.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten.